

Els pàmpols

(ALDC, V, 948. Els pàmpols)

La 'fulla de cep' es deia PAMPĪNUS en llat. i, des d'una primera fase de pl. *pàmpens, amb *n* mantinguda a pàmpanos 190 (← cast.), va passar, per dissimilació de nasals, a pàmpels 99 i d'aquí, per pèrdua de *l*, va evolucionar a 1) *pampes*, que va formar un sg. *pampa* [f.] (com de *cases* → *casa*) en cat. or. (44, 48, 49, 51, 53, 65) i en cat. occ. (95, 109, 110, 112, 113, 116, 120, 123, 128, 131, 137-143, 145-147, 150-152) i documentat des del s. XIV; o, a partir de *pampes* [m.] 101, va generar les var. epítetiques *pàmpecs* 104 i *pàmpets* 102; 2) *pàmpols*, amb pas *-els* > *-ols*, per assimilació de la vocal *e* a la *l* velar, eventualment reduït a *pampos* 106, 115, 118, d'acord amb l'alternança *-ol/-o* que trobem en diversos mots d'estructura semblant (*cércoll/cerco*, *dròpoll/dropo*, etc.).

També coneix unes àrees de certa extensió el genèric *fulles* (< FOLIA), sovint completat amb un complement: *fulles de vinya* (< VĪNEA) 5, 174, *fulles de parra* (< potser gòtic *PARRA) 19, 84, 86, *fulles del cep* (< CĪPPUS) 25, 27, 32, 150, *fulles de sarment* (< SARMĒTUM) 29, *fuies de pàmpol* 77 (*fues de pàmpol* 71).

En l'aspecte geogràfic, *pàmpols* ocupa àrees importants del Principat, País Valencià i Balears, arribant fins a l'Alguer, mentre que *pampes* s'estén pel cat. nord-occ. central i continua pel tort. i val. sept.; *fulles* se centra en parlars septentrionals del Principat.

Són mots normatius *pàmpol* i *pampa*, des del DOrt, 1917.

